

Lähettiläjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

18.10.2024

2024-1-000-35232-2

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:

karhu

1 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

karhu

15.10.2024 - 14.11.2024

Hakemusalue:

Pinta-ala

35279 ha

Alueen sanallinen

määrittely

Karhun tappamiseen haettava poikkeuslupaa haetaan samalle alueella kuin ko. yksilölle haettuun karkoituslupa (Luvan nro 2024-1-000-35105-1), sekä tähän lisättynä Palomalmin metsästysalue (aluetunnus 4M7TVKF4SF).

Poikkeusperusteet:

KARHU

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:

-karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

-kalataloudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

-muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

-yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä

-muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan

lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on

ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Kielletyt menetelmät:

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista seuraavasti:

Vahinkoa aiheuttanut karhu on saatu erittäin hyvin yksilöityä

riistakameroiden ja ihmisten ottamien valokuvien perusteella, ja sillä on

selkeä tuntomerkki. Alueella saattaa liikkua myös muita karhuja, joten haen

myös lupaa käyttää ravintohoukutin/riistakamerayhdistelmää, identifioimaan ja paikallistamaan juuri oikean karhuyksilön, jotta karhun poistolupa voidaan kohdentaa tehokkaasti ja yksilötarkasti juuri tähän tuhoja aiheuttaneeseen karhuun.

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 34 §:ssä nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen kielloista seuraavasti:

Vahinkoa aiheuttanut karhu on saatu erittäin hyvin yksilöityä riistakameroiden ja ihmisten ottamien valokuvien perusteella, ja sillä on selkeä tuntomerkki. Alueella saattaa liikkua myös muita karhuja, joten haen myös lupaa käyttää ravintohoukutin/riistakamerayhdistelmää, identifioimaan ja paikallistamaan juuri oikean karhuyksilön, jotta karhun poistolupa voidaan kohdentaa tehokkaasti ja yksilötarkasti juuri tähän tuhoja aiheuttaneeseen karhuun.

Hakemuksen perustelut

Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen:

- karhu: Vahinkoa aiheuttanut karhu on saatu erittäin hyvin yksilöityä riistakameroiden ja ihmisten ottamien valokuvien perusteella, ja sillä on selkeä tuntomerkki. Alueella saattaa liikkua myös muita karhuja, joten haen myös lupaa käyttää ravintohoukutin/riistakamerayhdistelmää, identifioimaan ja paikallistamaan juuri oikean karhuyksilön, jotta karhun poistolupa voidaan kohdentaa tehokkaasti ja yksilötarkasti juuri tähän tuhoja aiheuttaneeseen karhuun.

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- karhu: 13000 €

Selvitys vahingosta:

- karhu: Karhu on ollut jatkuvasti ihmisten pihoilla rikkoen roskiskatoksia, kaataen roskiksia, ja levitellyt roskaa ympäriinsä. Karhu on myös tuhonnut eri alueilla eri kertoina yht. kymmeniä heinäpaaleja, tuhonnut useamman mehiläistarhan sekä vierailut useamman kerran kalanviljelylaitoksella rikkoen pyydyksiä ja samoilla kerroilla on aiheutunut mittavia kustannushaittoja viljelyistukkaiden kuollessa tai päästessä karkuun. Se on myös rikkonut karja-aitoja ja pelästyttänyt karjaa. Edelleen sen käytös pihamailla on ollut omiaan aiheuttamaan yleistä turvattomuutta alueen asukkaissa. Tiedetään tapauksia, jossa karhu on tullut talojen pihaan aikaisin illalla, päivänvalossa jolloin ihmisiä on ollut myös liikkeellä. Se on myöskin hakeutunut erittäin lähelle Loviisan kaupungin kerrostalolähiötä. Talojen pihoilla olleita roskiskäyntejä on kymmeniä, ja ajallisesti karhu on pihamailla vieraillessaan touhunut siellä pitkän aikaa, ja riski siihen, että vaaratilanteita syntyy, tai karhu rupeaa luonteenomaisesti suojelemaan, omiksi pitämiään roskiksia ihmisiltä, kasvaa koko ajan.

Suurpetoyhdysmiehille on tullut alueen asukailta sekä vahingon kärsijöiltä lukuisia pyyntöjä poistaa ongelmakarhu alueelta.

Keino tai toimenpide:

- karhu: Karhua on karkoitettu lukuisia eri kertoja, sekä Ruotsinpyhtään puolella, että Loviisan puolella. Karhua on myös siirretty karkoituksen yhteydessä koirilla ja ihmisten ohjaamina isossa kuvassa suurempiin metsiin, pois kokonaan aiemmin kesällä olleelta tuhoalueelta.

Toimenpiteen vaikutukset:

- karhu: Karhun käytös ei ole muuttunut uudellakaan alueella mitenkään, vaan tuhot ovat jatkuneet samanlaisina, karhun hakeutuessa jatkuvasti asutuksen piiriin. Eri karkoituslupia on haettu karhulle sekä poliisilta että

riistakeskukselta yht. 3 kpl, eikä näiden toimenpiteiden tulokset näy karhun käytöksessä millään lailla.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- karhu: 3

Kuvaus käyttäytymisestä:

- karhu: Alueella muutama eri karhu mutta häiriökäyttäytymistä vain tällä yhdellä yksilöllä.

Välitoimenpiteet

16.10.2024 Tietopyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus pyysi Itä-Uudenmaan poliisilaitokselta tietoja alueella voimassa tai vireillä olevista mahdollisista muista päätöksistä sekä hätäkeskuslaitokseen tulleista soittoista tapaukseen liittyen. Lisäksi pyydettiin poliisin samalle yksilölle annetun katkotusmääräyksen (voimassa jatkoaikoinen aikavälillä 31.7.-8.9.2024) nojalla tehtyjen karkotuksien määrät.

16.10.2024 Selvitys, Puhelin

Suomen riistakeskus selvitti hakijalta haettavia menetelmäpoikkeuksia. Hakija hakee lupaa ravintohoukuttimen ja riistakameran käyttöön. Hakija pyysi lisäksi lisättävän hakemukseen keinovalon ja elektronisten ampumiseen tarkoitettujen pimeänäkölaitteiden käytön menetelmäpoikkeuksena.

16.10.2024 Vastaus, Sähköposti

Suomen riistakeskus sai poliisilta seuraavan vastauksen tietopyyntöön: Itä-Uudenmaan poliisilaitos ei ole tehnyt sellaisia karkotus- tai lopetuspäätöksiä, jotka olisivat nyt voimassa kyseistä karhua koskien. Tällaisia ei ole saadun tiedon mukaan myöskään vireillä. Aikavälillä 1.8.-16.10.2024 hätäkeskuksen kautta poliisille on tehty Loviisan alueella kaikkiaan 11 kpl karhu tehtäväilmoituksia. Karkotuksia on poliisin antaman karkotusmääräyksen puitteissa tehty kaikkiaan 4 kpl.

17.10.2024 Selvitys, Puhelin

Suomen riistakeskus tiedusteli Suomen riistakeskuksen karhun karkotuslupan (lupanro 2024-1-000-35105-1) nojalla tapahtuneiden onnistuneiden karkotusten määrää. Lupa oli voimassa aikavälillä 19.9.2024 - 15.10.2024. Luvan nojalla tehtiin luvansaajan mukaan yksi onnistunut karkotus, minkä lisäksi karhu on saatu useamman kerran onnistuneesti karkotettua pois vahinkokohteilta äänikarkottimien avulla.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Karhu 1 kpl 19.10.2024 - 18.11.2024

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohta: viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

Poikkeuslupa-alue: päätöksen liitteessä 1 kuvattu alue.

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi hakemuksessa kuvattu erityisen merkittäviä vahinkoja aiheuttanut karhuyksilö päätöksen karttaliitteeseen rajatulla alueella Ehdot-kohdassa mainituin ehdoin edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueelle siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetystä kiellosta seuraavasti: karhun pyynnissä saadaan käyttää keinotekoisia valonlähteitä ja elektronisia ampumiseen tarkoitettuja pimeänäkölaitteita.

Ravintohoukuttimen osalta asia jätetään käsittelemättä, koska metsästyslain 33 §:n ei kiellä ravintohoukuttimen käyttöä metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaisen poikkeusluvan yhteydessä. Riistakameran käytön osalta asia jätetään käsittelemättä, koska riistakameran käyttöä metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaisen poikkeusluvan yhteydessä ei ole lailla kielletty.

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää päätöksen karttaliitteessä rajatuilla alueilla edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Vahinkoa aiheuttava karhuyksilö tulee voida tunnistaa metsästyksen yhteydessä ja metsästyksen tulee kohdistua tähän hakemuksessa tarkoitettuun yksilöön.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Toimenpiteiden suorittamiseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 30 henkilöä.

Poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan karhun metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle. Ilmoitus tehdään asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle sähköpostilla. Riistanhoitoyhdistysten sähköpostiosoitteet: loviisa@rhy.riista.fi, ruotsinpyhtaa@rhy.fi, liljendal@rhy.riista.fi, myrskylä-artjarvi@rhy.riista.fi, lapinjarvi@rhy.riista.fi.

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen

johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeuslupan nojalla pyyntitoimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Itä-Uudenmaan poliisilaitokselle ja Suomen riistakeskukselle ennen pyyntitoimenpiteisiin ryhtymistä. Lisäksi jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Itä-Uudenmaan poliisilaitokselle ja Suomen riistakeskukselle. Ilmoitus lähetetään Itä-Uudenmaan poliisilaitokselle osoitteeseen tilannekeskus.ita-uusimaa@poliisi.fi ja Suomen riistakeskukselle osoitteeseen uusimaa@riista.fi

Poikkeuslupan nojalla saaliiksi saatu karhu kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeuslupan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Poikkeuslupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain 33 §:n estämättä keinovaloa ja elektronisia ampumiseen tarkoitettuja pimeänäkölaitteita.

Lukuun ottamatta edellä mainittuja poikkeuksia pyynnissä ja eläimen tappamisessa on sallittu käyttää ainoastaan metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä.

Poikkeuslupan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeuslupan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa. Jos tämä ei ole mahdollista, niin saalisilmoitus voidaan tehdä toimittamalla saalisilmoituslomake postitse (Suomen riistakeskus, LH-kirjaamo, Sompiontie 1, 00730 Helsinki) tai sähköpostitse (saaliit@riista.fi) Suomen riistakeskukselle. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen erayhdyshenkilot.ita-uusimaa@poliisi.fi sekä Metsähallituksen erätarkastajalle sähköpostilla tommy.suonpaa@metsa.fi.

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeuslupan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeuslupan numero, saalisyksilö, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi tulee ilmoittaa ampujan nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi on tehtävä välittömästi tekstiviestillä saalisilmoitus Suomen riistakeskuksen Uudenmaan aluetoimistolle. Tekstiviestillä on ilmoitettava, kun karhu on saatu saaliiksi ja tieto pyynnin aloituspaikasta. Ilmoitus lähetetään numeroon 029 431 3223.

Metsään haavoittuneena jääneestä karhusta on viipymättä ilmoitettava poliisille ja Suomen riistakeskuksen Uudenmaan aluetoimistolle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai

määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Päätöksen perustelut

KESKEISET SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Karhu on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu karhu kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Yllämainittuun asetukseen on tullut muutoksia 2 §:n, 4 §:n ja 5 §:n osalta valtioneuvoston asetuksessa metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (479/2024).

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1-3 kohdassa säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko maassa ja karhun, suden, ilveksen ja ahman kohdalla myös lajin biologiset ominaispiirteet;

2) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;

3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen; ja

4) metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa turvattavan lajin kanta maakunnassa ja koko maassa sekä lajin biologiset ominaispiirteet ja lajin elinvoimaisuuteen liittyvät uhat.

Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Suomen riistakeskuksen on 1 momentissa säädetyn lisäksi poikkeuslupan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus. Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeuslupan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a–41 d §:ssä säädetty poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät. Jos vahinkoa tai uhkaa aiheuttavan karhu-, susi-, ilves- tai ahmayksilön tunnistaminen ei sääolosuhteista, lajin biologisista ominaispiirteistä tai muusta perustellusta syystä johtuen ole mahdollista, voidaan poikkeuslupa myöntää kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön.

Lisäksi asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 31 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeuslupan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saucon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeuslupan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjänumero.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä karhua koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyöhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut karhukannan hoitoa

Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa. Karhukannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 07.07.2022.

NATURA-ARVIOINNIN TARVE

Natura-arviointia ei ole tarve tehdä, koska Suomella on poikkeus karhun osalta luontodirektiivin II -liitteen velvoitteista.

SUOTUISA SUOJELUTASO

Poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2024-2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien saaliiksi saatujen karhuyksilöiden suurin sallittu määrä poronhoitoalueen ulkopuolella. Määrä saa olla enintään 154 yksilöä.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana on kulloinkin Luonnonvarakeskuksen antamat karhua koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa suojelun tasoa tai sen saavuttamista.

Poikkeuslupan ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2024-2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetukseen liittyvässä muistiossa (VN/15601/2024) todetaan, että:

"Vahinkoperusteisten metsästyslain 41a §:n 1 momentin mukaisten poikkeuslupien määrää ei rajoiteta poronhoitoalueella tai muun Suomen kannanhoitoalueella, eikä niitä lueta poronhoitoalueen kiintiömäärään kuuluviksi eikä muun Suomen kiintiöön kuuluviksi." sekä että "Asetuksessa ei rajoiteta metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaisten vahinkoperusteisten poikkeuslupien myöntämistä. Vahinkoperusteisia lupia ei ole muutenkaan viime vuosina haettu kuin muutamia erittäin merkittäviä porovahinkoja ja erittäin merkittäviä mehiläisvahinkoja aiheuttaneille karhuille."

Unionin tuomioistuimen asiassa (koski sutta) C-342/05 (komissio v. Suomi) 14.6.2007 antaman tuomion 29 kohdan mukaan ei ole suljettu pois, että vähäisen yksilömäärän tappaminen ei vaikuta luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, joka on susikantojen suotuisan suojelun tason säilyttäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella. Tuomion mukaan tällainen vähäinen poikkeus on asianomaisen lajin kannalta neutraali (ks. myös korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu taltionumero 1723, 28.5.2014).

Luonnonvarakeskus seuraa Suomessa karhun suojelun tasoa luontodirektiivin 11 artiklassa edellytetyllä tavalla. Suomessa karhu on aina rauhoitettu. Luontodirektiivin lajiraportoinnissa jaksolla 2013-2018 karhun suojelun tason arvioidaan olevan kaikilla eri osa-alueilla suotuisa niin boreaalisella kuin alpiinisella vyöhykkeelläkin.

Vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla on metsästetty metsästysvuodesta 2011-2012 alkaen metsästysvuoden aikana 0-9 karhua/metsästysvuosi. Karhukanta on vaihdellut edellä mainitulla aikavälillä siten, että karhukanta-arvio on ollut noin 1 500 ja 2 800 yksilön välillä. Suhteutettuna vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla saatua saalista karhun kokonaismäärään Suomessa, voidaan todeta, että pyynti ei haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä.

Edellä olevasta yhteenvedosta todettakoon, että maa- ja metsätalousministeriö tarkastelee vuosittain Suomen karhukannan tilaa karhun metsästyksen antamansa asetuksen yhteydessä. Tämä mahdollistaa nopean reagoinnin, mikäli karhukannan tilassa tapahtuisi odottamattomia muutoksia.

Karhukannan tila on Suomessa suotuisa. Lisäksi tämä päätös koskee yhtä yksittäistä eläintä, mikä on tuomioistuinten ratkaisujen mukainen vähäinen poikkeus ja asianomaisen lajin kannalta neutraali.

Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa päätösharkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle maakunnan mittakaavatasoillaan (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17), koska tilanteessa on kyse ainoastaan yhden todennäköisesti nuoren karhuyksilön poistamisesta. Näin ollen sallittu toimenpide ei myöskään vaaranna karhukannan tulevaa levittäytymistä alueella, joka on harvan karhukannan aluetta. Toisin sanoen päätösharkinnassa on arvioitu erityisesti myös sitä, mikä vaikutus poikkeuksella on paikallisen populaation alueen tasolla, koska se on tarpeen sen määrittämiseksi, miten poikkeus vaikuttaa kyseisen kannan suojelun tasoon laajemmin (C-674/17, kohta 59).

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on huomioitu muut aiemmin tehdyt päätökset ja Suomen riistakeskuksen seuraaman karhusaaliin sekä muun kuolleisuuden määrän. Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka tässä tapauksessa myönnetään poikkeuslupa, niin poikkeamisella ei haitata suotuisan suojelun tason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella. Lisäksi päätösharkinnassa on otettu huomioon myös se, että kyseisen lajin populaation kehittyminen ja vakaus elinympäristössään pystytään turvaamaan pitkällä aikavälillä (C-674/17, kohta 57).

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄINLAJIN KANNAN TILA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA, MAAKUNNASSA SEKÄ KOKO VALTAKUNNASSA

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän karhukanta-arvion mukaan (Karhukanta Suomessa 2023, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 19/2024) Suomessa on vuotta vanhempia karhuja ennen metsästyskautta 2024–2025 yhteensä 1660–1815 yksilöä. Pentutuoton arvioitiin olevan 435 yksilöä vuonna 2024. Vuotta vanhempia karhuja arvioitiin olevan poronhoitoalueella 200–240, vakiintuneen kannan hoitoalueella 700–740, levittäytymisvyöhykkeellä 600–640 ja kehittyvän kannan alueella 160–195 yksilöä.

Edellä mainitun karhukanta-arvion mukaan Uudenmaan alueella arvioitiin olevan 3-5 vuotta vanhempaa karhua. Kannan pentumääräksi arvioitiin 0

yksilöä.

Hakemuksen ja riistavahinkorekisteriin kirjautuneiden havaintojen perusteella hakemusalueella arvioidaan liikkuvan mahdollisesti useampi karhuyksilö. Ongelmia aiheuttava yksilö on jälkimittausten ja riistakamerakuvien perusteella nuori karhu, jonka tassunleveys on noin 12 senttimetriä. Vahinkoa aiheuttanut karhu on hakemuksen mukaan saatu erittäin hyvin yksilöityä riistakameroiden ja ihmisten ottamien valokuvien perusteella, ja sillä on selkeä tuntomerkki.

LAJIN BIOLOGISET OMINAISPIIRTEET

Karhu (*Ursus arctos*) on Euroopan suurin petoeläin. Karhulla ei ole luontaisia vihollisia. Sen elinikä luonnossa on usein alle 20 vuotta. Karhun pituus on 135–250 cm. Naaraat ovat uroksia pienempiä ja painavat 45-170 kg. Urokset painavat 47-300 kg. Karhun väritys vaihtelee mustanruskeasta kellanruskeaan. Karhu käyttää voimakkaita eturaajoja liikkeessaan ja saalistaessaan, ja eläin kiipeää ja ui hyvin. Tyypillisesti karhu pyrkii välttämään ihmistä parhaansa mukaan.

Karhu on kaikkiruokainen. Sen ruokavalioon kuuluvat marjat, vilja, kalat, hyönteiset, linnut ja nisäkkäät. Karhu saalistaa muun muassa kauriita ja hirviä. Se käyttää ravintonaan myös haaskoja. Noin 70 % karhun ravinnosta on muuta kuin lihaa.

Karhu nukkuu talviunta. Karhut vetäytyvät talvipesilleen syys-marraskuussa ja ne heräävät maaliskokuussa. Keväällä karhut saalistavat tyypillisesti liharavintoa pitkän talviunen jälkeen. Kesällä ja syksyllä karhu kerää rasvavarastoja talven varalle syömällä muun muassa marjoja.

Uros- ja naaraskarhut elävät omilla elinalueillaan, eivätkä ne juuri tapaa muulloin kuin kiima-aikana. Kesällä urokset liikkuvat paljon, ja saattavat vaeltaa useita satoja kilometrejä lyhyessä ajassa. Naaraskarhut pentuineen elävät tietyllä elinalueella, joka voi olla kooltaan vain muutamia neliökilometrejä.

Karhun kiima-aika on touko-kesäkuussa. Kantoaika vaihtelee 194 ja 278 vuorokauden välillä. Karhulla on viivästynyt sikiönkehitys. Pennut, joita on 1–4, syntyvät talvipesään tammi-helmikuussa. Pennut seuraavat emoaan aina seuraavan vuoden touko-kesäkuuhun, ja emon mukana voi olla sekä saman että myös edellisen vuoden pentuja.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN ELÄINLAJIN YKSILÖN TAI YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA

Hakemuksessa tarkoitetun, erityisen merkittävää vahinkoja aiheuttanutta karhuyksilölle on annettu kaksi poliisin karkotusmääräystä (joista toinen on ensimmäisen jatko) sekä yksi Suomen riistakeskuksen päätös riistaeläimen häiritsemiseksi (karkottaminen). Poliisin karkotusmääräykset annettiin jatkoineen aikavälille 31.7.-8.9.2024 ja Suomen riistakeskuksen päätös riistaeläimen häiritsemiseksi annettiin aikavälille 19.9.2024 - 15.10.2024. Suomen riistakeskuksen poliisilta saamien tietojen mukaan tehtiin karkotuksia poliisin antaman karkotusmääräyksen puitteissa kaikkiaan 4

kpl. Suomen riistakeskuksen luvansaajalta saamien tietojen mukaan tehtiin Suomen riistakeskuksen karhun karkotusluvan nojalla yksi onnistunut karkotus, minkä lisäksi karhu on saatu useamman kerran onnistuneesti karkotettua vahinkokohteilta äänikarkottimien avulla.

Suomen riistakeskuksen poliisilta saamien tietojen mukaan on aikavälillä 1.8.-16.10.2024 hätäkeskuksen kautta poliisille tehty Loviisan alueella kaikkiaan 11 kpl karhuun liittyviä tehtäväilmoituksia.

Hakemusalueella on kesäkuun 2024 alusta alkaen tehty 89 havaintokirjausta Luonnonvarakeskuksen Tassu -järjestelmään. Hakemuksen mukaan karhu on nähty monta kertaa ihmisten pihoilla kaatamassa roskiksia. Karhu on myös tuhonnut toistakymmentä heinäpaalia muutamassa eri vahinkotapauksessa sekä vahingoittanut toistuvasti mehiläispesä. Karhu on myös säikytellyt karjatilojen karjaa ja rikkonut karja-aitaa. Tassu -järjestelmän kirjausten mukaan Loviisan, Liljendalin ja Ruotsinpyhtään riistanhoitoyhdistysten alueella on tehty yhteensä 191 havaintokirjausta karhusta kesäkuun 2024 alusta alkaen. Havaintokirjausten tahti on kasvanut kohti syksyä. Havaintokirjauksien perusteella 63 tapausta liittyy roska-astoiden kaatamiseen ja niillä ruokailuun. Tapauksista 50 on kirjattu pihahavainnoiksi. Karhu on myös toistuvasti vierailut kalankasvatuslammella ja aiheuttanut vahinkoja hajottamalla kasvatettujen kalojen pyyntiin käytettäviä rysiä sekä aiheuttamalla kalojen karkaamista ja tappamalla istutettavaksi kasvatettuja kalanpoikasia.

Karhua on yritetty häiritä jäteastoiden yhteydessä Suomen riistakeskukselta lainaan saadulla äänikarkoittimella. Karhu onkin karkottunut roskikselta äänikarkotteen avulla, mutta jatkanut roskiksilla käymistä muualla lähialueilla. Suomen riistakeskus on lähettänyt käyttöön kaksi karkotinta lisää, jotta niillä voitaisiin suojata vahinkokohteita.

Kyseistä karhuyksilöä on toistuvasti karkotettu poliisin karkotusmääräyksen nojalla Ruotsinpyhtäällä. Karkotuksilla karhu on voitu siirtää pois alueelta, jossa se on aiheuttanut vahinkoja, mutta vahingot ovat jatkuneet toisaalla.

Niiden alueiden asukkaille, joilla roskisvierailuja on ollut on tiedotettu asiasta ja neuvottu, ettei roskiksiin tulisi laittaa mitään syötäväksi kelpaavaa. Tietoa on levitetty myös medioiden välityksellä.

Tähän mennessä koetelluilla toimenpiteillä ei ole juurikaan ollut vaikutusta karhun käyttäytymiseen. Kaikkia alueen roskien keräyspisteitä tai alueelle varastoituja paaleja ei voida suojata. Kaikkia ihmisiä ei myöskään saada ottamaan karhua huomioon roskiksiin laitettavien jätteiden koostumuksen osalta.

Luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseisessä säännöksessä ei edellytetä, että olisi odotettava erityisen merkittävän vahingon tapahtumista ennen poikkeustoimenpiteisiin ryhtymistä (tuomio C-342/05, kohta 40). Koska mainitulla säännöksellä pyritään ehkäisemään erityisen merkittäviä vahinkoja, vahinkojen syntymisen suuri todennäköisyys riittää tässä yhteydessä (tuomio C-601/22, kohta 70). Lisäksi kuten komissio ohjeasiakirjansa 3–24 kohdassa pääosin toteaa, on kuitenkin vielä edellytettävä, että tuleva vahinko ei yhtäältä ole puhtaasti hypoteettinen - mikä on osoitettava todisteilla – ja että vahingon on toisaalta voitava katsoa johtuvan ainakin suurelta osin poikkeuksen kohteena olevasta eläinlajista (tuomio C-601/22, kohta 71).

Suomen riistakeskus katsoo, että ilman toimenpiteitä karhun aiheuttamien lisävahinkojen syntyminen on alueella edelleen hyvin todennäköistä ja poikkeuslupa voidaan myöntää luontodirektiivin 16 artiklan 1 momentin b-alakohdan ja metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2-kohdan mukaisesti erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi. Näin ollen Suomen riistakeskus toteaa, että vahinkojen syntymiselle on edelleen olemassa suuri todennäköisyys (C-601/22, kohta 70), vahinkojen syntyminen ei ole puhtaasti hypoteettista ja vahinkojen voidaan katsoa johtuvan poikkeuksen kohteena olevasta eläinlajista (komission ohjeasiakirja 3-24; tuomio C-601/22, kohta 71).

Suomen riistakeskus katsoo, että ottaen huomioon poikkeuslupan tarkoitus, lupa voidaan myöntää haetun mukaisesti karhun tappamiseksi.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT, JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEESEEN

Suomen riistakeskus on selvittänyt alueelta kirjatut aiemmin tapahtuneet vahingot maa- ja metsätalousministeriön ylläpitämästä riistavahinkorekisteristä. Suomen riistakeskuksella on käytössään poliisin karkotusmääräyksessä esitetyt tiedot sekä karkotuksia koskeva raportti.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJASTA VOITAISIIN TOTEUTTAA

Maa- ja metsätalousministeriön laatiman Suomen karhukannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta karhun siirtoistutuksia. Karhun pyyntiin annettujen lupien käytön seurannalla on voitu osoittaa, että vahinkoa aiheuttavan yksilön poistamisella voidaan estää vahinkojen syntymistä. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei voida karhua koskevan poikkeuslupan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.

Karhun kiinnostusta jätteistioihin on pyritty lieventämään vähentämällä eloperäisten jätteiden päätyminen alueen jätteistioihin tiedottamalla alueen asukkaita sekä medioiden välityksellä. Karhua on myös onnistuneesti karkotettu jätteistioilta äänikarkottimien avulla, mutta ongelmat ovat siirtyneet toisaalle. Karhun kiinnostusta rehupaaleihin on pyritty vähentämään Trico-syönninestoaineen avulla. Karhu liikkuu laajalla alueella, eikä kaikkia alueen roskien keräyspisteitä, alueelle varastoituja paaleja tai mehiläistarhoja voida kohtuullisin työmäärin suojata. Kaikkia alueen ihmisiä ei myöskään yrityksistä huolimatta saada ottamaan karhua huomioon roskiksiin laitettavien jätteiden koostumuksen osalta.

Karhuun on kohdistunut yhteensä 5 kpl onnistunutta karkotusta aikavälillä 1.8.-16.10.2024. Karhun käytös ei ole kuitenkaan tästä huolimatta muuttunut toivotulla tavalla.

Unionin tuomioistuin on todennut asian C-601/22 ratkaisussa seuraavaa: ”Direktiivin 92/43, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2013/17,

16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun toimivaltaiset kansalliset viranomaiset määrittävät, onko olemassa tässä säännöksessä tarkoitettu ”muu tyydyttävä ratkaisu”, niiden on arvioitava muita mahdollisia ratkaisuja parhaan käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksen perusteella ottamalla huomioon muun muassa näiden ratkaisujen taloudelliset vaikutukset – vaikka ne eivät olekaan ratkaisevia – ja punnitsemalla näitä ratkaisuja suhteessa asianomaisen eläinlajin suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevaan yleiseen tavoitteeseen.” Tämän perusteella Suomen riistakeskus on päätösharkinnassaan katsonut asiassa merkitykselliseen parhaaseen tieteelliseen ja tekniseen asiantuntemukseen tukeutumalla sekä ottamalla huomioon käsillä olevassa vahinkotilanteessa kyseessä olevaan erityiseen tilanteeseen liittyvät olosuhteet, että asetetun päämäärän saavuttamiseksi ja akuutin ongelman ratkaisemiseksi ei ole päätöksen mukaisella poikkeuslupa-alueella olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua (ks. C-674/17 ja C-601/22). Toisin sanoen Suomen riistakeskus on arvioinut muita mahdollisia ratkaisuja parhaan käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksen perusteella ottamalla huomioon muun muassa niiden taloudelliset vaikutukset – vaikka ne eivät olekaan ratkaisevia – ja punnitsemalla näitä ratkaisuja suhteessa asianomaisen eläinlajin suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevaan yleiseen tavoitteeseen (ks. C-601/22, kohta 86). Kun otetaan huomioon kohteen erityispiirteet, kohtuudella toteutettavat ja tehdyt toimenpiteet ja niistä huolimatta aiheutuneet vahingot, sekä vahinkojen toistuvuus, katsoo Suomen riistakeskus, että lisävahinkojen estämiseksi ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua tällä hetkellä käytettävissä kuin vahinkoja aiheuttavan karhun tappaminen.

Edellä mainituilla perusteilla Suomen riistakeskus katsoo, että hakemusalueella ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua ongelman ratkaisemiseksi kuin yhden karhun tappaminen poikkeusluvan nojalla.

RAJATTU ALUE

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Suomen riistakeskus katsoo, että raja on tehty myös siten, että varmistuttaisiin mahdollisimman hyvin siitä, että metsästystoimenpiteet kohdistuvat mahdollisimman hyvin vahinkoa ja ongelmia aiheuttavaan eläimeen huomioiden myös päätöksellä annetut ehdot metsästyksen suorittamisesta. Suomen riistakeskus katsoo tällöin edellytysten täyttyvän siten, että poikkeuslupa voidaan myöntää päätöksen liitteessä mainitulle alueelle.

POIKKEUSLUPA-AIKA

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 31 vuorokauden ajaksi. Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää tälle ajanjaksolle tehokkaan pyynnin mahdollistamiseksi ja siten erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi.

Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena oleva yksilö liikkuu

todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja se voidaan havaita varmemmin. Lisäksi yksilö voidaan saada todennäköisemmin pyydetyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa. Suomen riistakeskus on myöntänyt luvat hakemuksen mukaisesti 31 vuorokauden ajalle.

SALLITTU PYYNNIN MÄÄRÄ

Poikkeuslupa on myönnetty haetun mukaisesti yhden karhun pyydystämiseen. Suomen riistakeskuksen saamien tietojen mukaan hakemusalueella liikkuu yksi erityisen vakavaa vahinkoa aiheuttava karhuyksilö.

TOIMENPITEISIIN OSALLISTUVIEN MÄÄRÄ JA METSÄSTYKSENJOHTAJAT

Suomen riistakeskus katsoo tarkoituksenmukaiseksi, että kerrallaan toimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden määrä rajataan 30 henkilöön, ja että toimenpiteisiin nimetään metsästyksenjohtaja ja tarvittava määrä apujohtajia, koska tuolloin toimenpiteisiin osallistuvia voidaan tehokkaasti johtaa ja toimenpiteet tapahtuvat turvallisesti. Aiemmissa Suomen riistakeskuksen myöntämissä vahinkoperusteen nojalla myönnettyissä poikkeusluissa on rajattu pyyntiin osallistuvien henkilöiden määrää. Edellä mainitun perusteella osallistujien määrä rajataan 30 henkilöön.

Metsästyslain 30 §:n ensimmäisen momentin mukaan karhun poikkeuslupan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n kolmannen momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästyksen osallistujille tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeuslupan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Karhun metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeuslupan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seurumetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä, mikäli metsästys tapahtuu muuten kuin vahtimalla. Seurumetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MUUT POIKKEUKSET

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa jo syntyneet vahingot ovat erityisen merkittäviä, lisävahinkojen uhka on suuri ja enempien vahinkojen estämiseksi pyynti tulee voida suorittaa mahdollisimman tehokkaasti. Ottaen huomioon alueen olosuhteet, jo

syntyneet erityisen merkittävät vahingot ja riskin enempien vahinkojen syntymiseen, Suomen riistakeskus katsoo, että pyynnin yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista yökäyttöön suunniteltujen tähtäinlaitteiden ja keinovalon käyttämiseksi pyynnissä. Poikkeuksella varmistutaan, että hämärän aikaan myös yöllä, luvan ollessa voimassa ainoastaan 31 päivää, poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää sekä edistetään turvallisuutta pyynnissä.

LOPPUYHTEENVETO

Hakija on hakenut karttaan rajatuille alueille poikkeuslupaa karhun pyydystämiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohdan perusteella.

Hakijalle myönnetään poikkeuslupa yhden erityisen merkittäviä vahinkoja aiheuttaneen karhun tappamiseen hakemusalueella, koska muuta tyydyttävää ratkaisua vahinkojen estämiseen ei ole. Yhden karhun poistaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä mainituilla perusteluilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa erityisen merkittävää vahinkoa aiheuttavan karhun metsästämiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 32 § 1 ja 2 momentti, 33 §:n 1 momentti, 35 §:n 2 ja 3 momentti, 41 §:n 1 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) ja valtioneuvoston asetuksen metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (479/2024) mukaisia 1 §, 2 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen

ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määrittämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Laura Fontell-Seppelin 0294312332 laura.fontell@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Laura Fontell-Seppelin
riistasuunnittelija

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:

LILJENDALIN RIISTANHOITOYHDISTYS
LOVIISAN RIISTANHOITOYHDISTYS
RUOTSINPYHTÄÄN RIISTANHOITOYHDISTYS
MYRSKYLÄ-ARTJÄRVEN RIISTANHOITOYHDISTYS
LAPINJÄRVEN RIISTANHOITOYHDISTYS
ITÄ-UUDENMAAN POLIISILAITOS
ITÄ-UUDENMAAN POLIISILAITOKSEN ERÄYHDYSHENKILÖ
SUOMENLAHDEN MERIVARTIOSTO
METSÄHALLITUKSEN ERÄTARKASTAJA
SUOMEN METSÄSTÄJÄLIITON UUDENMAAN PIIRI
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON UUDENMAAN PIIRI
ÖSTRA NYLANDS FÅGEL- OCH NATURSKYDDSFÖRENING RF
LUONNONSUOJELULIITTO TAPIOLA KANTA-HÄME - UUSIMAA

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Poikkeuslupa-alue
LIITE 2: Luonnonvarakeskus, saate
LIITE 3: Luonnonvarakeskus, kaatolomake

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankohda

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankohda jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Helsingin hallinto-oikeus, Radanrakentajantie 5, 00520 Helsinki
 Käyntiosoite: Helsingin hallinto-oikeus, Radanrakentajantie 5, Helsinki
 Sähköposti: helsinki.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42000 Faksi: 029 56 42079

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.